

Posudek vedoucího diplomové práce *Vlastnosti věci významné v právu*, Plzeň 2013

autor práce: Jan Schejbal

vedoucí práce a autor posudku: JUDr. Petr Dostálík, Ph.D.

K předložené práci uvádím následující:

Autor diplomové práce na sebe bere nelehký úkol představit problematiku věci v soukromém právu v historické perspektivě. Jedná se totiž o příspěvek interdisciplinární, který zasahuje jak do oblasti právní historie, občanského práva – pracuje se totiž s právní úpravou občanského zákoníku v historické perspektivě, i teorie práva – a to zejména s ohledem na skutečnost, že v rámci tohoto institutu byly formulovány základní právně – filosofické pojmy (zejména věc nehmotná) a základní principy soukromého práva (zejména tzv. superficiální zásada). Za zcela klíčové však považuji zařazení pasáže z římského práva, protože právě názory římských právníků na problém trvalého spojení věci movité s věcí nemovitou vtisklo minulé, platné, i zvažované právní úpravě trvalý, a zcela specifický charakter. A právě v rozpoznání tohoto charakteru tkví nesnadnost práce s jednoduchým názvem *Vlastnosti věci významné v právu*.

A je třeba říci, že se autor tohoto úkolu zhostil velmi dobře. Práce má vynikající strukturu – historickému členění se zaměřením na stále stejné právní otázky, avšak jedná se o otázky zcela jistě významné (součást věci, příslušenství, hromadná věc, zvíře apod.). Práce je opatřena bohatým poznámkovým aparátem (přes 130 položek) a vzhledem k značnému záběru práce i solidním seznamem použité literatury (přes 30 položek) a judikatury (60 položek). Autor se při výběru literatury neomezil pouze na učebnice (díla z pera V. Knappa, Heyrovského, Sommera), ale - zejména v pasáži věnované římskému právu – hojně cituje z latinských pramenů (třebaže si vybírá ty, které již byly přeloženy do češtiny). Dále také užívá monografie (oceňuji zejména užití Učební knihy pandekt a Vašečkovy práce, které je monograficky zaměřeno na problematiku věci), odborné články (Eliáš), rozhodnutí soudů, apod.

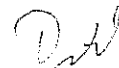
Za největší klad práce však nepovažuji zdařilé shrnutí historické právní úpravy, ale skutečnost, že na základě takto provedeného srovnání dochází k vlastním závěrům – mnohdy poměrně kritickým („ Co se ale opravdu změní s účinností nového občanského zákoníku? Dle mého názoru v podstatě nic. S živými zvířaty bude stále nakládáno jako s věcmi za současné ochrany veřejnoprávních předpisů o ochraně zvířat. Na zvířata budou tak stále aplikována pro ně nejvhodnější ustanovení věcného a závazkového práva. Budou moci být předmětem prodeje, darování, koupě, dědictví apod.“ – str. 53 práce nebo názor, že pojem nehmotné věci je příliš složitý pro „laickou veřejnost“ a odporuje deklarované zásadě jednoduchosti a srozumitelnosti občanského zákoníku, který byl formulován v závěru práce, a který je možno považovat za jeden z klíčových výstupů této práce.

Na základě výše uvedeného konstatuji, že diplomant naplnil všechny formální a obsahové náležitosti, kladené na tento typ kvalifikační práce. Práci považuji za velmi dobře

zpracovanou, bez vážnějších nedostatků. V případě úspěšné obhajoby navrhuji udělit známku výborně.

Pro účely obhajoby navrhuji, aby diplomant odpověděl na následující otázku: „Je možno považovat právo stavby, o kterém zákon (NOZ) výslovně prohlašuje, že se jedná o nemovitou věc, za *nehmotnou nemovitou věc*? Je možno nalézt v rámci NOZ jiný příklad nehmotné nemovité věci?

V Přerově, dne 29. 4. 2013

JUDr. Petr Dostálík, Ph.D.